

רחל מרחלת על כל העולם

שתי שלישיות במקום ריבוע

מייקל קרטזר ווילי סימס הם שני שחקני כדורסל פופולריים מאוד בארץ. הם גם נשואים עם שתי אחיות. וילי סימס השחור נשוי עם אריאלה, ומייקל קרטזר נשוי עם רינה, האחיות הבוגרות.

מייקל קרטזר ווילי סימס בילויים משותפים

החבורה הגבוהה הזאת נהגה לבלות ביחד, לנסוע לחופשות משותפות ולחגוג את החגים ביחד. אך האירידיה הסתיימה. בעוד שבנייהווג סימס מאוהבים ומאושרים, והם גם הורים גאים לרינה, בת חצי שנה, הרי שרינה, שאלה הם נישואיה השניים, עומדת להתגרש משחקי הכדורסל מייקל קרטזר. רינה היתה נשואה בעבר לימאי, והתגרשה ממנו אחרי תקופה קצרה. כעת הם יכלו בשלישייה. אבל ככל פעם תהיה זאת שלישייה אחרת. קרטזר נשאר חבר של סימס ואשתו. ורינה, אחותה של אריאלה, תמשיך לבלות עם אחותה ובעלה סימס.

חתונה

ב־300 אלף \$

אני קוראת ושומעת כל הזמן על חתונות של עשירים, וכבר זומן הפסקתי להתרגש מן הסיפורים האלה על כל הטירופים שאנשים עושים כדי שידברו על החתונה שלהם. עד שהדי החתונה מגיעים למקומות המרוחקים ביותר בארץ, הזוג כבר עומד על סף גירושין. כבר נשבר לי גם מכל שמלות-הכלה ב־10 אלפים דולר מפאריס, וויקויקו־דיינור מהונגקונג, ורקדניות בטר מראש-העין וכי'.

עד ששמעתי על החתונה של היבואן ז'אק קובה, שחיתן את בתו ג'יני בפאר והורו, ונסח אלף לילה ולילה, מבלי להודיע על כך לעיתונות, ומבלי לשכור שרותים של יחצניות מעצבנות. קובה הוא גדול היבואנים של תחתונים, חזיות וגרבונים, ואת זה הוא עושה בגדול ובשקט כבר הרבה זמן. בתו ג'יני, שהגיעה לפירקה, החליטה שהיא רוצה להינשא לבחיריליבה איציק מיזרחי.

במשך השנים מכר היבואן קובה הרבה סחורה בארץ, וסביר להניח שהוא הכיר והתיידד עם אלפי אנשים. אחרת, איך אפשר להסביר את העוברה שהוא ערך לבתו ארבע מסיכות? הראשונה נערכה במלון ימית בתל-אביב, שם ערך החתן איציק מיזרחי מסיבת-פרידה מרווי קותו.

השניה נערכה במלון הילטון התל-אביבי. השלישית נערכה בחצר ביתם המפואר שבהרצ' ליהפיתות. הרביעית, והגדולה מכולן, נערכה במלון דן אכרדי בהרצליה.

קרוב ל-2000 אורחים התארחו בארבע המסיבות האלה, כשתיומורת הטיילת. בת 18 הנגנים, בניצוחו של ננסי ברנרס, מנעימה להם את הזמן.

הנשים הכבודות מהארץ ומח"ל היו עטויות יצירות-אופנה של גדולי המעצבים בארץ, והמתירות אף רכשו שמלות-ערב מפאריס.

היתה שם שימחה אמיתית. אבל אתם יודעים שכל יהודי הוא מנהל-חשבונות פוטנציאלי, או עוד לפני שנגמרה החתונה התחילו ניחושים והשערות כמה עלתה החגיגה הזאת. אחרי דיונים של כמה ימים של מביני-עניין אמרו לי שזה משהו בסביבות ה־300 אלף דולר.

אני יודעת שאני לא כותבת את המדור הכלכלי, אבל אתם חייבים להודות שזה מיספר מרשים.

אני רק מקווה שבניגוד להרבה זוגות אחרים, שלא כליכך מתחשבים בהוצאות של ההורים, יירש הזוג הזה להתחשב כמה שאבא מוכר השקטי

קאריירה בשפת-הים

מה שהחום עושה לאנשים! זה ממש לא ייאמן! באחד מחופי תל-אביב יש מוסיקאי ידוע ומוכשר, המוכר גם כחובבי-גברים. לפני שנה הוא הכיר בחוף בחור ערבי, שהוא צעיר ממנו בכמה שנים טובות, שעבר כמחלק כיסאות. הצעיר והמר סיקאי מנהלים רומאן חסוי.

הבחור רוצה להתקדם בחיים, והוא לא הסתפק בלהיות פועל פשוט, או הוא הלך למנהל של הים ואמר לו שהוא רוצה להיות סגן-מנהל. המנהל של הים לא כליכך אהב את הרעיון, ופיטר אותו.

הבחור, שנשאר בלי עבודה עם מאהב אחד והרבה חובות, החליט לחפש עבודה באחד מבתני המלון שלאורך החוף-הירוק. הוא מצא עבודה בניקיון. אלא שאחד מבעלי בית-המלון, שי הוא חובבי-גברים ידוע, שם עליו עין וכעבור כמה ימים מצא עצמו הצעיר במיטתו של בעל-המלון. אבל בעל-המלון לא הרגיש בנוח שהוא מחזיק מאהב שהוא פועל-ניקיון, והוא החליט לקדם אותו ולתת לו תפקיד של איש-ביטחון במלון.

עכשיו המצב הוא כזה: הצעיר השאפתן התקדם וקיבל תפקיד, ויש לו גם חדר במלון. המוסיקאי עדיין אינו יודע שלמאהב שלו יש חבר עשיר, מבוגר, העוור לו בחיים. ובעל-המלון מאושר שצעיר שומר לו על הרכוש ביום ומבלה איתו במיטה בלילות.

אני מחכה לסצינה שיעשה המוסיקאי לבעל-המלון, כשיודע לו הסיפור. האקורדים שיתעופפו שם יהיו באמת משהו.

את הקרדיט לגירושין הגקים האלה אפשר לזקוף לזכותה של עורכת-הדיון דליה ברקול סופרמן, שכתבה את הספר: גירושין זה לא בשבילי.

ברקול הזאת כליכך מומחית בענייני-גירושין, שאומרים בעיר שכבר אנשים רבים הנשואים באושר נרשמו לגירושין אצלה רק כדי לעבור את החוויה הזאת בשימחה ובהנאה.

גם המהגרים שלמה קופילוב, הבונה בתי חולים, התגרש אצלה מאשתו גבי, מומחית לחינוך גופני.

אני יודעת שאסור לעשות פירוטמת לעורכי-דיון ולרופאים, אבל מספרים עליה בעיר כליכך הרבה, שפשוט אי-אפשר להתעלם מהעניין.

עוזי פרס נולד לו בן מחברתו-לחיים

הסתבר לי שהיחסים במישפחה הזאת לא כליכך תקינים, ויש שם כרוגו.

רונית שטרן, אשתו של מייקל שטרן אינה עושה סרטים, אבל גם היא בהריון, בחודש החמישי. לזוג המלכותי הזה יש כבר ילד בן 8. שטרן, שהוא אחד ממלכי הקיטרינג בארץ, ושהוא גם קרוב-מישפחה של סיר אייזק וולפסון, מקווה לבן. אשתו רוצה בבת. אבל אני בטוחה שהם יקבלו בכרחה כל מה שיצא להם.

גט חזק

בנות, התכוננו: אחד הגברים החתיכים והמבוקשים באזור מישור-החוף והשפלה עומד להתפנות ולקבל פתח מהרכבות, המשחרר אותו לצמיח תות מאשתו.

זהו אורי ברילב, קברניט בכיר בארנונו, חתיך מסודר בעל קוטג' משגע באביחיל, שנפרד מאשתו היפהפיה, דוקי, דיילת-ארנונו לשעבר.

סרטים וילדים

נורא הסתקרנתי השבוע. לאן נעלם סרה-חוזי שימעיין פרס? זה כמה ימים שלא שמעתי עליו ולא ראיתי אותו באירוע כלשהו, והיו הרבה כאלה. או ביקשתי מהספיון הפוליטי שלי לברר מה העניינים איתו. אני לא יודעת אם יש קשר בין הדברים, אבל

רותי פרס לירה בעוד כמה חודשים

מסתבר שיש הרבה שימחה בביתו של ג'יגי פרס, אחיו הקבול של שימעיין.

לגיגי יש שני ילדים, רותי ועוזי, העושים סרטים או משהו כזה, והם מתגוררים גם בארץ וגם בפאריס.

לעוזי נולד בן מיחסיו עם חברתו-לחיים. ואילו אחותו רותי מצפה לילד בעוד כמה חודשים. אז שחשתי שהרוד מבלה עם האחיינים שלו, אך

פיוטה של גברת לב טוב, למה הגברים נעלמים?

גליה אלבין - השם הזה אינו יורד מהכותרות. פעם מה שהיא אמרה בכל מיני בתי-מישפט, פעם מה שהשופטים אמרו עליה (וואאו!), פעם מה שהיא אמרה על בעלה (וואאאאאו!) אז מכיוון שגליה לא תמיד זוכרת מה שהיא אומרת, ולפעמים באמת לא נעים לזכור, מזל שקפצה אלי השבוע החברה הכינהי טובה שלי. זאת בעצם החברה הכי רעה שלי, מפני שהיא יודעת הכל ולא מספרת לי כלום. הפעם נשברה.

סיפרתי לה על גבר נחמד, פרופסור, באמצע שנות ה-40 לחייו, שנראה מאושר. רק המקורבים אליו ביותר ידעו לספר שהסיבה היא - כן - גליה. חיכיתי להתמתחויות, לחדשות טובות - והנה אין מאומה, שקט ודממה.

מאז דיברה גליה על ענייני-קולנוע, ענייני-בעלה וכל מיני עניינים, אך שום גבר לא נראה באופק.

בעודי מביעה דאגה עמוקה לגליה, פרצה חברתי בצחוק גדול וסופי-סוף סיפרה איך נסעה, לפני שנה, לחו"ל לרגל עבודתה. במחלקת-העסקים ישבה לצידה גליה, והתפתחה ביניהן מה שקוראים, שיחת בנות". זאת אומרת: גליה דיברה כל הזמן על עצמה, וחברתי התעניינה.

פתאום, במהלך השיחה, הסתכלה בה גליה ושאלה: "תגידי, למה הגברים, אחרי שאת נעשית אליהם נחמדה, נעלמים?" החברה האכזרית שלי לא הסכימה לספר יותר, אבל אני תמיד לשרותכם: אז אולי גליה שכחה שאסור לה להיות נחמדה, ואולי שכחה מה שאסור לה לשכוח, ואולי שכחה כבר מזמן מהבחור הזה. דווקא בחורה נחמדה, הגליה הזאת.

גליה אלבין

לא חסיד זוכרת מה שהיא אומרת